

Vajda Attila marad Szegeden

Az olimpiai bronzérmes kenus és a sikeredző, Szabó Attila útjai kettéváltak

LIPICZKY ÁGNES

Az úszó Gyurta Dániel ezüstérme mellett talán a legnagyobb meglepetést a szegediek fiatal kenus, Vajda Attila nyújtotta az athéni olimpián. A 21 esztendőes versenyző az utolsó pillanatban került be a magyar válogatottba, hiszen a májusi első válogatón még az A-döntőbe se sikerült kvalifikálnia magát, így akkor úgy látta: jobb, ha az olimpia helyett a július végi U23-as Európa-bajnokságról álmodozik.

Vajda és a Domino-Honvéd-ban lapátoló Toronyai László az idő tájt döntött úgy, hogy megpróbálja párosban kvalifikálni magát a korosztályos kontinensviadalra, így főhősünk néhány edzés erejéig felutazott Budapestre, és a korábban Pulait és Nová-

kot olimpiai győzelemhez segítő Szabó Attila irányításával készült a pozna viadalra. Aztán úgy alakult, hogy az egyik közös edzésre nem tudott elmenni Toronyai László, és lehetőség nyílt arra, hogy a tréner, Szabó „Torony” felfedezze Vajda egyéni képességeit is. Innentől pedig nem volt megállás: Vajda megnyerte a szegedi második olimpiai válogatót, Joób Márton előtt, majd a szétlövésen is ő bizonyult jobbnak, így utazhatott élete első világversenyére – az athéni olimpiára.

És még nincs vége! Hogy ez a meszeszerű történet teljes legyen, Vajda Attila a spanyol David Cal és a német Andreas Dittmer mögött bronzérmes lett a kenu egyesek 1000 méteres versenyében.

Éppen ezért kissé megdöbbenő a hír: Vajda Attila és Szabó Attila útjai kettéváltak...

– Kicsit furcsa, hogy egy ekkora siker után nem Szabó Attilával folytatja a munkát.

– Valóban furcsán hangzik, és sajnálom is, hogy így alakult, de hosszú dilemma után erre a döntésre jutottam – mondta Vajda Attila. – Az igazság az, hogy én nem akarok elmenni a Démász-Szegedtől, és a szerződésemben az áll, hogy szegedi versenyzőként Szegeden kell készülnöm...

– És az olimpia előtti időszakra ez nem vonatkozott?

– De, csak mivel elnökváltás történt Szegeden, az új verzió szerint az egyesület versenyzői kötelezve lesznek arra, hogy odahaza, a Maty-éren készüljenek. Ha jól tudom, Szabó Toronynak felajánlott az egyesüle-

tem egy szerződést, ám ő azt nem fogadta el, és mivel én nem akarok Budapestre költözni, a válasz mellett döntöttünk.

– Pedig a bronzérem őt igazolta.

– Igen, és azt mondhatom, hogy igazából ő tanított meg engem versenyezni. Korábban az edzéseken jól teljesítettem, de pszichésen eddig senki sem tudott kihozni belőlem ilyen eredményt, valahogy a téthelyzeteknél mindig magam alá tojtam.

– Ő miben volt más?

– Csak pozitív behatások értek tőle, és úgy éreztem, minden helyzetben igyekezett levenni a vállamról a terheket. Az olimpiai döntő előtt azt súlykolta belém, hogy képes leszek megcsinálni, és ha nem úgy sikerül a döntő, ahogyan elképzeltük, akkor azért csakis ő a felelős. Addig is elszánt voltam, de ez újabb lökést adott

nekem, és hiába éreztem a pályán, hogy mindenem fáj, érte és a magyar közönségért bármire képes voltam.

– Nem gondolt arra, hogy esetleg pont ezzel a döntéssel pecsételte meg a jövőjét?

– Egy kicsit szorongok emiatt, de bízom a korábbi edzőimben. Most úgy tűnik, hogy a nevelőedzőmmel, Vécsei Viktorral és Boldizsár Gáspárral folytatjuk a munkát, és egy fiatal, tehetséges csapat tagjaként készülhetek majd a jövő évi versenyekre.

– Milyen számokra készül?

– Elsősorban maradok az ezer egyesnél, de a párostól sem rettenek vissza, bár azt még nem tudom, hogy kívül térdelek majd egy hajóba.

– Gondolom, az olimpiai bronzérme után sokan kapkodnak ön után.

– Voltak megkeresések, de én elsősorban Joób Mártonnal, Sáfrán Mihállyal vagy Toronyai Lászlóval tudom elképzelni a párost. Hogy kivel leszek a legjobb, az hamarosan kiderül, október közepén ugyanis megkezdjük az edzéseket.

Nincs pénz magánedzőkre

Szegeden nemrégiben Bohács Zsoltot választották meg elnöknek, és az egykori világbajnok maratoni kenus azonnal új változtatásokat eszközölt a Démász-Szegednél. Többek között azt, hogy az egyesület versenyzőinek ezentúl Szegeden kell végezniük az edzéseket.

– Miért hoztak ilyen döntést?

– Az elnökség a főszponzorral egyeztetve hozta meg ezt a határozatot – mondta Bohács Zsolt. – Szeretnénk Szegeden tartani a versenyzőinket, a saját edzői gárdát foglalkoztatni, hiszen anyagiilag nem tudjuk megengedni, hogy egy-egy versenyzőnek külön tréneret, magánedzőket fizessünk. Korábban Ludasi Róbertnél, Sári Nándornál, Séra Miklósnál, Szabó Attilánál vagy Fábriáné Rozsnyói Katalinnál készült egy-egy kajakosunk, kenusunk, mostantól csapatmunkában gondolkodunk, és igyekszünk olyan pénzeket ajánlani a versenyzőinknek, hogy megérje nekik Szegeden maradni.

– Ez az új határozat az olimpiai bronzérmes Vajda Attila mellett érinti a kétszeres aranyérmes Janics Natását és a négyesben bajnok Storcz Botondot is?

– Mindenre vonatkozik. Natasa esetében már egyeztetünk Kati névvel és sikerült jó megoldást találnunk. Storcz Botonddal, akinek az év végén jár le a szerződése, az elkövetkező időszakban ülünk majd le árbeszélni a jövőjét.

Vajda Attila nem csak az égieknek, hanem edzőjének, Szabó Attilának is köszönhetette olimpiai bronzát – éppen ezért érthetetlen a szakításuk

FOTÓ: NEMETH FERENC

PARALIMPIA 12. NYÁRI JÁTEKOK

Csak aranyból van kevesebb

Nádas Pál, a szövetség elnöke elégedett az athéni éremterméssel

Szardán hazaérkezett a magyar küldöttség, amelyet a Feriegyi repülőtérre – többek között – Göncz Kinga esélyegyenlőségi miniszter fogadott. Képünkön az aranyérmes Pásztor Dóra mosolyog

FÜREDI MARIANNE

A kedden véget ért athéni paralimpián a 143 országból 76 szerzett érmet, 59-nek a legfényesebből is jutott. Így Pásztor Dóra révén Magyarországnak is. Ennek ismeretében versenyzőink teljesítményének értékelésére kértük Nádas Pált, a Magyar Paralimpiai Bizottság (MPB) elnökét.

– Az aranyérmek számát tekintve nem értük el a legutóbbi sydneyi teljesítményt, a dobogós helyeket tekintve viszont jelentős az előrelépés – kezdte Nádas Pál.

– Előzetesen azt mondta, 2-4 arannyal lenne elégedett...

– A 18 érem nagyon jó teljesítmény és az egy arany is, bár ebből mindig többet szeretne a szurkoló, de maga a sportoló is. Részletesen elemezve az eredményeket, nem lehet hiányérzetünk, inkább azt kell figyelni, hol a helyünk a világban. Utalhat a felkészülés milyenségére, az egészségügyi rehabilitációra, de arra is, hányan sportolnak a fogyatékosok közül. A legeredményesebb sportágunk eddig is és most is az úszás volt.

– Athénban nemcsak a verseny-

pályákon zajlottak fontos események, hanem a zöldasztalnál.

– Meglátogatott minket Gyurcsány Ferenc, aki tárgyalta a Nemzetközi Paralimpiai Bizottság elnökével, Phil Cravennel, ami fontos sportpolitikai lépés. Egyetértettek abban, hogy a paramozgalom nem fogyatékos emberek sportjáról szól, hanem sportról, amit sérült emberek üznek. Én ezt az olimpiát a szünel és a barcelonai tudom összehasonlítani, mert azokon vettem részt, és azt mondhatom: a parasport dinamikus fejlődik.

– Pontosan mire gondol?

– Az amatőrizmus csúcsától eljutott a profizmusig, ugyanúgy megjelentek a támogatók, a nagy világcégek, mint az épek olimpiáján, és ez nagyon jó.

ÉREMTÁBLAZAT

ORSZÁG	A	E	B
Kína	63	46	32
Nagy-Britannia	35	30	29
Kanada	28	19	25
Egyesült Államok	27	22	39
Ausztrália	26	38	36
Ukrajna	24	12	19
Spanyolország	20	27	24
Németország	19	28	32
Franciaország	18	26	30
Japán	17	15	20
MAGYARORSZÁG	1	8	9

SAKK PROFI-VILÁGBAJNOKI DÖNTŐ, BRISSAGO

A segítőké a főszerep?

Ribli Kramnyik szekundánsait dicséri

Három játszma után a címvédő Vlagyimir Kramnyik egyponst vezetésre tett szert a kihívó Lékó Péter ellen a svájci Brissagóban zajló profi-világbajnoki döntőn. A szegedi nagymester eddigi mérlege egy vereség és két döntetlen.

Az elemzések szerint azokon a találkozókon, amelyeken a magyar ranglistavezető tehetett meg a nyitó lépést (az első és a harmadik parti), Lékó mindkétszer előnybe került, ám nem akkora mértékben, hogy Kramnyik ne tudott volna kiegyenlíteni. Sőt a tuapszei születésű klasszis az első összecsapáson, Lékó durva hibája következtében, a maga javára tudta fordítani az állást, amelyet később meg is nyert. A második mérkőzés pedig, amikor nagy-

mesterünk irányíthatta a sötét figurákat, végig döntetlen volt.

A hátralévő tizenegy parti során Lékó Péternek kettővel több győzelmet kell aratnia Kramnyiknál ahhoz, hogy megvalósíthassa álmait, azaz hogy világbajnoknak vallhassa magát.

PROFI-VILÁGBAJNOKI DÖNTŐ, BRISSAGO. Az állás: Vlagyimir Kramnyik (oros, 2770)–Lékó Péter (magyar, 2741) 2:1

Az NS szakértője

Ribli Zoltán olimpiai bajnok, nemzetközi nagymester

„A harmadik partiban Kramnyik lépése, amely kikényszerítette a vezércserét, újítás volt. Ezt követően az állás teljesen döntetlenné vált. Péter ugyan teremtett volna lehetőségeket magának, ám még úgy sem lett volna túl sok értelme tovább kitenni. Az eddigiek alapján azt tudom mondani, hogy Kramnyik és csapata jól felkészült, míg Péterék nem igazán. Úgy érzem, hogy szekundánsai nem végeztek túl jó munkát. Kramnyik fölénye óriási, és Lékónak mindenképpen fel kell mutatni váratlant, mert különben nincs sok esélye. Péter olyan stílusban játszik, amellyel mindenkivel szemben sikereket tud elérni a világon, csak éppen Kramnyik ellen nem. Őt pozíciósan képzelenség legyőzni, ezért kockázatni kell”.